[A]चूषितम्-तः,	चूषितः,	चुचूषिषितः,	चोचूषितः-तवान् ;
चूषः,	चूषः	चुचूषिषुः,	चोचूषः ;
चूषितव्यम्,	चूषयितव्यम्,	चुचूषिषितव्यम्,	चोचूषितव्यम् ;
चूषणीयम्,	चूषणीयम्,	चुचूषिषणीयम्,	चोचूषणीयम् ;
चूष्यम्-[1]चोष्यम्,	चूष्यम्,	चुचूषिष्यम्,	चोचूष्यम् ;
ईषच्चूषः-दुश्चूषः-सुचूषः ;		—	—
चूष्यमाणः	चूष्यमाणः,	चुचूषिष्यमाणः,	चोचूष्यमाणः ;
चूषः,	चूषः,	चुचूषिषः	चोचूषः ;
चूषितुम्,	चूषयितुम्,	चुचूषिषितुम्,	चोचूषितुम् ;
चूषा,	चूषणा,	चुचूषिषा,	चोचूषा ;
चूषणम्,	चूषणम्,	चुचूषिषणम्,	चोचूषणम् ;
चूषित्वा,	चूषयित्वा,	चुचूषिषित्वा,	चोचूषित्वा ;
प्रचूष्य	प्रचूष्य,	प्रचुचूषिष्य,	प्रचोचूष्य ;
चूषम् २, चूषित्वा २,	चूषम् २, चूषयित्वा २,	चुचूषिषम् २, चुचूषिषित्वा २,	चोचूषम् २ ; चोचूषित्वा २.

(553) **"चृती हिंसाग्रन्थनयोः"** (VI-तुदादिः-1324. सक. सेट्. पर.)

'—श्रन्थनयोः' इति सिद्धान्तकौमुदीपाठः । श्रन्थनम्=विस्रंसनम् ।

[2]चर्तकः-र्तिका, चर्तकः-र्तिका, [3]चिचर्तिषकः-षिका, चिचृत्सकः-त्सिका, [4]चरीचृतकः-तिका ;

---

1. पृषोदरादित्वेन (6-3-109) गुणे चोष्यमित्यपि साधुः ।
2. 'पुगन्तलघूपधस्य च' (7-3-86) इति गुणः । एवं कृद्धिच्चे सर्वत्र लघूपधगुणो बोध्यः । एवं ण्यन्ते सर्वत्र गुणो ज्ञेयः ।
3. 'सेऽसिचि कृतचृतछृदतृदनृतः' (7-2-57) इति सन इड्विकल्पः । इट्पक्षे, लघूपधगुणे चिचर्तिषकः इति रूपम् । इडभावपक्षे 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्वात् न गुणः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र रूपद्वयं ज्ञेयम् ।
4. 'रीगृदुपधस्य च' (7-4-90) इति यङन्तेऽभ्यासस्य रीगागमः । एवं यङन्ते सर्वत्र रीगागमो बोध्यः । यकाराकारयोः 'यस्य हलः' (6-4-49) इति लोपेनापहारः ।

A. 'सूर्क्ष्य त्वदीक्षा चिरकाङ्क्षिता नो वाङ्क्षाम्यमाङ्क्षयान्न तु नीचलोकान् ।
द्राक्षां जनो वाञ्छति, नो फलानि ध्राङ्क्षद्बहुध्वाङ्क्षविचूषितानि ॥'
धा. का. 1-85.